

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **M. B.**, bytem Č. c. 15, O., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3. 8. 2011, č. j. X, ve věci změny nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 3. 8. 2011, č. j. X, **s e r u š í** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

III. Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 11. 8. 2011 žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí, protože nebyl objektivně zjištěn skutkový stav, zejména schopnost vykonávat práci a proto žalobkyně požádala o znalecký posudek. Žalobkyně trpí Marfanovým syndromem a tvrdí, že její postižení odpovídá ustanovení

kapitoly XIII oddílu E položce 2c nebo kapitoly IX oddílu A položce 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a je invalidní ve III. stupni.

Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Hradci Králové.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 3. 8. 2011, kterým žalobkyni provedla na základě své kontroly změnu výše invalidního důchodu s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 16. 3. 2011 žalobkyně byla od 16. 3. 2011 invalidní už jen v druhém stupni, protože u ní nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles její pracovní schopnosti pouze o 50%. Toto posouzení potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení.

Dále soud vzal za prokázané, že podle posudku PK MPSV v Hradci králové ze dne 29. 11. 2011 se u žalobkyně se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl Marfanův syndrom verifikovaný molekulárně-genetickým vyšetřením v roce 2009 s vícečetným orgánovým postižením. Tento stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole XIII oddíl D položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti vyhodnotila posudková komise o 60 % a vzhledem k dalším zdravotním postižením zvýšila tuto hodnotu o dalších 10% na celkových 70%. Komise uvedla, že zdravotní stav žalobkyně dosud nebyl stabilizován a že žalobkyně není dosud na své zdravotní Komise velmi podrobně a přesvědčivě odůvodnila své posouzení, odlišné od posouzení posudkových orgánů žalované shora uvedené a ty označila za posudkový omyl. V závěru posudková komise uvedla, že stav žalobkyně odpovídal druhému stupni invalidity ke dni 10. 8. 2011. Z obsahu posudku vyplývá, že žalobkyně byla invalidní ve třetím stupni od oduznutí (nedošlo ke stabilizaci a adaptaci).

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 29. 11. 2011, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Hradci Králové. Krajský soud nezpochybil závěr posudku posudkové komise MPSV pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nejméně o 70%, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní ve třetím stupni, a to k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně je invalidní ve třetím stupni od oduznání, tj. od 16. 3. 2011.

Úspěšná žalobkyně žádné náklady řízení neuplatnila, proto jí je nepřiznal. Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 3. 1. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně